

Sygn. akt I C 1075/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Maciej Jakubowski

Protokolant: st. sekretarz sądowy Jolanta Kątna – Głapka

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2015r. w Ostrowie W..

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) z siedzibą we W.

przeciwko M. Z.

o zapłatę

oddala powództwo.

Maciej Jakubowski

Sygn. akt I C 1075/15

UZASADNIENIE

Powód (...)z siedzibą we W. wniósł przeciwko M. Z. o zasądzenie kwoty 834,07 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27.03.2015 r. do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu podniósł, iż pozwany zawarł z (...) S.A. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, pozwany nie wywiązał się z umowy, w związku z czym należność stała się wymagalna. (...) S.A. dokonał przelewu wierzytelności na rzecz powoda. Na dochodzoną kwotę składa się 755,14 zł wynikające z noty karnej oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 78,93 zł naliczone od kwoty należności głównej od kwot od dnia wymagalności roszczenia liczonego dla każdego z rachunku od dnia następnego po terminie płatności do dnia złożenia pozwu

Pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew ani nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16.07.2014 r. (...) S.A. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności.

Dowód: odpis umowy (k.22-23)

W dniu 27.03.2015 r. powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w którym stwierdził, iż posiada wobec pozwanego wierzytelność na kwotę 834,07 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego (k.26)

Stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody.

Powód reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym nie złożył żadnych innych wniosków dowodowych poza wyżej wskazanymi.

Pełnomocnik powoda dwukrotnie (k.29 i k. 39) zobowiązany wskazał z czego wynika kwota 755,14 zł (jeśli dotyczy ona usług telekomunikacyjnych, to za jaki okres, jeśli innych należności to z czego wynikających), sposobu wyliczenia odsetek w kwocie 78,93 zł (od jakich kwot wynikających z rachunków, od jakich dat), przedłożenia umowy łączącej pozwanego z firmą (...) S.A. pod rygorem uznania wyżej wymienionych okoliczności za niewykazane, nie wskazał z czego wynika dochodzona kwota ani nie przedłożył dowodów na wykazanie tych okoliczności – umowy łączącej pozwanego z (...) S.A.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art.339§1 kpc jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny.

Zgodnie z art.339§2 kpc w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych z pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Powód powoływał się, iż nabył wierzytelność dotyczącą zapłaty przez pozwanego określonej kwoty pieniężnej z tytułu umowy (art.509 kc). Zgodnie z art.513§1 kc dłużnikowi przysługuje przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

W przedmiotowej sprawie mimo braku odpowiedzi na pozew pozwanego i nie stawienia się przez pozwanego na posiedzeniu wyznaczonym na rozprawę nie można przyjąć, iż miała miejsce dyspozycja z art.339§2 kpc, gdyż powód w zakresie przytoczenia okoliczności faktycznych co do części dochodzonego żądania w żaden sposób nie wskazał, z czego wynika to żądanie. To powodowało, iż sąd miał uzasadnione wątpliwości co do tych okoliczności, a to oznaczało iż należało przeprowadzić postępowanie dowodowe w tym zakresie.

Wobec uzasadnionych wątpliwości co do okoliczności podanych przez powoda, stosownie do ogólnych reguł z art.6 kc powód winien wykazać te okoliczności, stanowiące podstawę dochodzenia żądanej kwoty. Powód reprezentowany przez fachowego pełnomocnika został wezwany do przedstawienia i wykazania określonych okoliczności, miał też świadomość w jaki sposób sąd oceni nie przedłożenie dowodów i nie wskazania z czego wynika dochodzone roszczenie.

Powód w żaden sposób nie wskazał, z czego wynika dochodzona kwota tzn. czego dotyczy należność za usługi telekomunikacyjne. Sąd nie miał żadnej wiedzy czego dotyczyłoby ewentualne roszczenie, czy byłyby to należności z tytułu niezapłaconych faktur za świadczone usługi telekomunikacyjne, a jeśli tak to za jakie miesiące, czy też byłyby to odsetki za opóźnienie, czy też inne należności (np. kara za wcześniejsze rozwiązanie umowy). Brak podania tych okoliczności skutkowało, iż sąd nie wiedział co do czego miałby orzekać, a to mogłoby spowodować wątpliwości co do np. kwestii związanych z ew. przedawnieniem roszczeń, powagi rzeczy osądzonej (w tym również co do ew. przyszłych roszczeń), brak możliwości weryfikacji żądania, a przypadku odsetek brak możliwości ustalenia czy takie odsetki są uzasadnione, czy zostały prawidłowo naliczone zwłaszcza mając na uwadze treść art.359§2¹ kc. Co więcej, powód nie wskazał nawet z jakiej umowy łączącej pozwanego z (...) S.A. wynika roszczenie. Pozwany mógł mieć zawartych kilka umów z (...) S.A. i brak wskazania tych okoliczności powodowałby, iż sąd chcąc zasądzić określoną wierzytelności nie wiedziałby z jakiej umowy ta wierzytelność wynika. W świetle przedstawionych dowodów i przytoczonych okoliczności sąd nie miał możliwości ocenić zasadności żądania, oceny czy dochodzona kwota faktycznie jest uzasadniona w świetle umowy.

Nadto powód w żaden sposób nie wykazał, iż pozwanego łączyła z (...) S.A. jakakolwiek umowa, mimo wezwania nie przedstawił on jej sądowi.

W żaden sposób nie zostało wykazane w jaki sposób zostały wyliczone dochodzone odsetki – powód mimo wezwania nie przedstawił sposobu wyliczenia tych odsetek. W takiej sytuacji sąd nie miał możliwości ustalenia czy takie odsetki są uzasadnione, czy zostały prawidłowo naliczone zwłaszcza mając na uwadze treść art.359§2¹ kc. Brak wyliczenia odsetek nie pozwalał ocenić daty wymagalności, ewentualnego przedawnienia roszczenia czy też powagi rzeczy osądzonej. Brak dokładnego wyliczenia odsetek przy wskazaniu żądanej kwoty z tego tytułu skutkuje nie uwzględnieniem żądania w tym zakresie (tak w uzasadnieniu Postanowienia Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 23.09.2013 r. II Cz 737/13, zob. również Wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 5.11.2015 r. sygnatura I Ca 395/15).

Dodatkowo powód nie wykazał, iż nabył wierzytelność wobec pozwanego – do umowy przelewu wierzytelności nie został dołączony żaden wykaz z którego wynikałoby, iż zbyta (kupiona) wierzytelność dotyczy również pozwanego.

Nie stanowi dowodu istnienia wierzytelności wystawiony przez powoda wyciąg z ksiąg rachunkowych. Stosownie bowiem do treści art.194 ust.2 ustawy z dnia 27.05.2004 r. o funduszach inwestycyjnych, moc prawna dokumentów urzędowych, o których mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym.

Z tego względu w postępowaniu cywilnym wyciąg z ksiąg rachunkowych stanowi jedynie dokument prywatny, a w świetle art.245 kc dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Z takiego dokumentu nie wynika domniemanie prawdziwości danych wskazanych w takim piśmie.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.

Maciej Jakubowski